

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VII. Secunda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

sentia super septuaginta hebdomadibus Danielis, & consulantur.

Prima.

Jacob. Capp. Hist. sacr.
Ludov. Capp. Chron. fact.
Not. ad Tab. 21.
Dan. 9. 24.

bent. Prima in anno Artaxerxis Longimani septimo septuaginta hebdomadum ponit exordium, quas in Christi morte concludit. Quod spatium quadringentorum nonaginta annorum est, sive hebdomadum septuaginta. Hanc opinionem magna contentione defendunt Jacobus & Ludovicus Cappelli, viros graves Chronologicæ & Astronomicæ disciplinæ peritos secuti, accuratissime hujus annorum curricula delineatis tabulis, & rationibus subtiliter disputatis fidem sibi conciliare conati sunt.

Fatendum sane est veri eos quam simillima disserere, atque hanc quæsitæ annorum numerum cum historiarum veritate convenientiam pene nobis assensum extorquere. Verum ad hanc calculi fidem reliquæ non congruunt; inchoandas quippe hebdomadas esse definit apud Danielem Angelus Gabriel, *ab exitu sermonis, ut iterum adificetur Jerusalem*; ab edicto videlicet, quo Hierosolymorum instauratio permilla est. At in Artaxerxis edicto, quo Esdræ reditum anno regni sui septimo concessit, de reparandis Hierosolymis nulla omnino mentio fit, sed de instaurando tantum Templi cultu, & Lege restituenda. Nec nodum solvit Ludovicus Cappellus, cum ait licentiam reficiendorum murorum, etsi verbis non expressam, at re ipsa fuisse Esdræ concessam: *Cur enim, inquit, instauracionem murorum vel prohibuisset, vel non concessisset Artaxerxes ille, qui se usque adeo benevolam erga Judæos eo edicto præbet? Eandem nimirum ob causam, quæ Cyrum erga Judæos itidem benevolam, quæ Darium abstruit, quominus id iis permitterent; experta nimirum gentis pervicacia & mobilitas, & cupidus rerum novarum animus. Quod si promovendi cultus Templi expressa verbis facultas tacitam instaurandi muri continet facultatem, jam igitur non à septimo anno Artaxerxis, sed à primo Cyri, vel à secundo Darii septuaginta hebdomadum sumenda sunt initia, qui Judæis restituendi Templi fecit potestatem. Veri profecto simile non est hoc Artaxerxis edictum, cum res alias momenti minoris sigillatim exprimat, sumtusque ad Templi cultum conferendos minutatim percenscat, concessam murorum & Urbis extruendæ facultatem, sic tanquam rem nihili, silentio prætermisisset. Crederemus fortasse, si rem in edicto prætermisissam opere ipso Esdras complevisset. Verum nec ex edicti verbis, nec ex gestis ab Esdra rebus ulla sumi possunt opinionis hujus argumenta; proptereaque à nobis exploditur.*

Secunda.

Scalig. libr. 6. De emend. Temp.
Joh. Druf. in Sulp. Sever. Hist. libr. 2.
Const. l'Emp. Pref. in Jach. & in Jach. in Dan. cap. 9.
1. Esdr. 4. 24. & 6. 15.

VII. Altera Scaligeri sententia est, quam à Sulpitio Severo, aliisque, ut ipse ait, Scripioribus antiquis acceptam renovavit, virisque eruditissimis, Johanni Drusio & Constantino l'Empereur, ut eandem defenderent pro sua auctoritate persuasit. Is in anno Darii Nothi secundo septuaginta hebdomadum exordium statuit, finem in annum Neronis duodecimum, quo anno Judæos inter & Romanos bellum tumescebat: unde si annos tres cum dimidio numeres, incidis in excidium Hierosolymitanum. Darium ergo illum, cujus anno secundo inchoatam Templi refectionem, sexto absolutam esse tradit Esdræ liber, non Hystaspiden Darium esse credit, uti vulgo creditur, sed Nothum Artaxerxis Longimani successorem, alterius Artaxerxis, cognomento Memoriossi, decessorem. Præterea aliter spectari vult hanc septuaginta septimanarum *quædam*, aliter expressam à Daniele ipsarum partitionem in septem, sexaginta duas, & unam: sexaginta quippe & duas hebdomadas, ductas à quinto anno Artaxerxis Memoriossi, quo anno de restituenda Hierosolyma edictum promulgatum fuisse ait, cadere in interitum Christi. Septem reliquæ septimanæ quo pertineant, nescire se fatetur. De postrema nihilo certiora affert. Probationes doctrinæ suæ nullas dat Sulpitius, has Scaliger & Scaligerani suæ. Tria lata sunt de instaurandis Hierosolymis & Templo edicta; prius à Cyro, alterum à Dario, quem Nothum esse volunt, tertium ab Artaxerxe, quem Mnemonem esse statuunt. Non patitur annorum disputatio, ut inchoatum ab edictis Cyri, vel Artaxerxis illius Memoriossi intervallum quod præscripsit Daniel, desinat in assignatis ab eo temporibus: igitur Darii Nothi edictum à Daniele notatur. Alterum ex his Zachariæ verbis depromunt argumentum: *Cum jejunaretis & plangeretis in quinto & septimo per hos septuaginta annos, numquid jejunastis mihi? Ex jejunis, inquit, illis, per septuaginta annos celebratis, intelligitur septuaginta jam annos Hierosolymis ritus suos & ceremonias obivisse Judæos, nam ejusmodi solennibus in Captivitate Judæi abstinebant. Atqui à reditu ad Darium Hystaspiden tot anni non effluxerant. Ergo Darius ille, cujus ævo hæc vaticinabatur Zacharias, Nothus erat, non Hystaspides. Deinde verba hæc ex quarto Esdræ capite proferunt: *Conduxerunt autem adversus eos consiliatores, ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum, & usque ad regnum Darii regis Persarum. In regno autem Assueri, in principio regni ejus scripserunt accusationem adversus habitatores Judæ & Jerusalem. Et in diebus Artaxerxis scripsit Belsam Mithridates, & Thabeel, & reliqui qui erant in consilio eorum, ad Artaxerxem regem Persarum. Quibus hæc ad calcem capitis subjiciuntur: *Tunc intermissum est opus Domini in Jerusalem, & non fiebat usque ad annum***

Zach. 7. 5.

1. Esdr. 4. 5. & seq.

secundum Darii, regis Persarum. Proferunt & ista: è sexto capite: Seniores autem Ju-
 daeorum aedificabant, & prosperabantur, juxta prophetiam Aggai propheta, & Zacharia filii
 Addo; & aedificaverunt & construxerunt, jubente Deo Israel, & jubente Cyro, & Dariis, &
 Artaxerxe regibus Persarum; & compleverunt domum Dei istam, usque ad diem tertium mensis
 Adar, qui est annus sextus regni Darii regis. Ordine, inquit, hic recensentur Persa-
 rum reges, sub quibus inchoata, affecta, & perfecta demum est Templi exstructio,
 Cyrus, Darius, Ahasuerus, Artaxerxes, Darius alter sive Nothus: Artaxerxes vero al-
 ter, à quo Esdras ad Templum colendum missus est, is est Artaxerxes Memoriosus.
 Magnus insuper sententiae hujus propugnaculum statuunt in spatio temporis, quod
 Cyri edictum, & annum Darii secundum intercessit. Nam cum necesse habuerit
 Darius hoc Cyri edictum consulere, & archiva lustrare, ut de concessa olim Judaeis
 à Cyro redeundi facultate constaret, liquet utique rem fuisse non novam, neque he-
 ri vel nudius tertius factam: fuisset autem, si Darius ille esset Hystaspides, nam à pri-
 mo anno Cyri, quo latum est de Judaeorum postliminio edictum, ad secundum Hy-
 staspide annum, omnino elapsi sunt anni, ut ipse putat, duodecim, vel ut rectius pu-
 tare debuit, octodecim; brevius scilicet intervallum, quam ut archivorum referandi
 fuerint foruli, & lustranda tabularia, ad rem explorandam, cujus testes in vivis fere
 supererant. Unde efficitur Darii illum fuisse Nothum, ad cujus secundum annum,
 à primo Cyri, excurrunt anni aliquot supra decem & centum.

His nititur rationibus isthaec sententia, quas si revocamus ad examen, fidem amit-
 tent. Nam in eo quod differunt de tribus edictis, Cyri, Darii, & Artaxerxis, non uno
 modo peccant: quatuor enim de Hierosolyma & Templi restitutione lata sunt edi-
 cta, primum anno primo Cyri, secundum secundo Darii, tertium & quartum septimo
 & vicefimo Artaxerxis. Deinde tria illa priora ad Templum duntaxat, vel Templi
 cultum instaurandum, non ad Urbem ipsam spectarunt. Nam neque in edicto Cyri, ne-
 que in Darii rescripto, neque in illo priore Artaxerxis, ulla apparet instaurandae Ur-
 bis mentio. Quarit Scaliger, *Quare Nehemias non solum miratur, sed etiam dolet, mœ-
 nia Hierosolymorum adhuc diruta jacere, nisi quia putabat jam instaurata esse? Dolere fa-
 temur, mirari negamus: nam mœnia & praecipua aedificia Urbis in ruinis jacere no-
 verat. Verum ex Hanani relatu, rei indignitatem exaggerantis, atque oculis pene
 subjicientis, novum animo concepit dolorem, & ad impetrandam rescindiendae Urbis
 facultatem accensus est. Extat quidem quarto capite Esdrae exemplar Epistolae Prae-
 fectorum Persicorum ad Artaxerxem, qua Judaeos instauratae Urbis ac mœnium ac-
 cusant, ac responsum quoque Regis ad Praefectos, quo jubentur providere ne Urbs
 reficiatur. Sed si animum diligenter velimus advertere, confictam hanc fuisse depre-
 hendemus ac falsam nefariorum hominum & Judaeis invidentium expostulationem;
 qui cum domos in Urbe excitari viderent, quod necessario faciendum Judaeis erat,
 Urbem reaedificari conquesti sunt, ambigua & flexiloqua accusatione. Aliud enim est
 domos in Urbe habitandi causa exstruere, quod pro jure suo Judaei faciebant; aliud
 publica aedificia & munita loca instaurare, quod concessum nequaquam erat, nec faci-
 endi potestatem Judaei sibi arrogaverant. Et utrumvis tamen qui faciunt, Urbem
 condere dici possunt. Addunt iidem accusatores, muros Urbis reparari. Ambiguum hoc
 quoque, nam mœnia Templi, eadem Urbis mœnia dici poterant & firmissimum mu-
 nimentum, ab ea parte quae obversa erat ad orientem. Ancipiti ergo hac denuntia-
 tione Regi persuaserunt, postremum hoc à Judaeis fuisse attentatum: atque hic porro
 ne id facere pergerent, edicto sanxit. Verissima haec esse, quae proponimus, sequentia illa
 demonstrant: *Tunc intermissum est opus domus Domini in Jerusalem: non opus Urbis di-
 xit, sed opus domus Domini.* Deinde vero cum hoc edicto ab Urbis, non Templi in-
 stauratioe prohiberi se intellexissent demum Judaei, Aggae & Zachariae hortatu rur-
 sum se ad absolvendam Templi exstructionem anno secundo Darii accinxerunt, nulla
 prius impetrata vel postulata venia, cum hoc Artaxerxis edictum alio pertinere co-
 gnovissent. At iterum opus à Praefectis interpellatum est. Refertur ad Darii de ea
 re: is edictum Cyri confirmat, quo permittenda fuerat Templi instauratio. Atque ea de-
 nique sexto anno Darii absoluta est. Scio aliter visum doctissimo viro Dionysio Pe-
 tavio. Existimat ille Persarum Reges, quicumque reparandi Templi licentiam
 Judaeis dederunt, aedificandae Urbis jus iisdem tribuisse. Pugnat autem auctoritate Isaiz,
 cujus haec denuntiatio est quadragesimo quarto capite: *Qui dico Cyro, Pastor meus es,
 & omnem voluntatem meam complebis: qui dico Jerusalem, Aedificaberis; & Templo, Fun-
 daberis:* atque haec etiam capite sequenti: *Ego suscitavi eum (Cyrum) ad justitiam, &
 omnes vias ejus dirigam: ipse aedificavit civitatem meam.* Pugnat & auctoritate Josephi,
 qui conceptis verbis docet, Cyrum Judaeis instaurandae Urbis & Templi potestatem
 fecisse. At urbs instaurari, ut monui, duplici modo dici potest, vel excitatus ad habi-*

Scalig. Proleg.
De emend.
temp.

1. Esdr. 4. 14.

Pet. De doct.
Temp. lib. 11.
cap. 31.

Isa. 44. 28.

Isa. 45. 13.

Joseph. Antiq.
lib. 11. cap. 5.

tandum domibus, vel extructis publicis ædificiis, mœnibus, ac munimentis. Priore modo reædificari Hierosolymam permiserunt Persarum Reges: quidni enim permisissent, qui Judæos in unam civitatem coalescere, & Templum exstrui permiserant? Arcendi profecto fuerunt imbres, æstus, & frigora, non sub dio agitandum. De publicis ædificiis reparandis nihil omnino concessum est, usque ad annum vicessimum Artaxerxis. Id præsignificabat Gabriel Angelus, cum diceret Danieli: *Rursum edificabitur platea & muri in angustia temporum: ædificia nimirum publica, & munimenta Urbis ac mœnia.* Cum ergo Darii deinde temporibus Judæos insimularet Aggæus Propheta, quod magnificas sibi ædes construerent, neglecta Templi structura, aperte indicat, non de securitate & mœnibus Urbis cogitasse ipsos, quod procul dubio non tacuisset Propheta, sed de commodis suis. Cum vero in apocrypho libro tertio Esdræ revocatur Darius in memoriam voti de ædificanda Jerusalem suscepti, ædificationem domorum intellige, quæ ad excipiendos Judæos Templum extructuros necessaria erat; nam ex iis quæ in eodem libro subnexa sunt, apparet Templi solum extructionem, non mœnium quæ sitam. Nec causæ suæ utile quicquam conficere potest Petavius ex his verbis septimi capitis libri prioris Esdræ: *Ipsè Esdras ascendit de Babylone . . . . & dedit ei Rex secundam manum Domini Dei ejus super eum, omnem petitionem ejus.* Cultum Templi, ac Legis observationem sibi proposuerat Esdras: id sibi juris tantum æpoposcit à Rege, & impetravit; de mœnibus reficiendis neque transactum fuisse, neque omnino actum, gestæ rei narratio indicat. Parum quoque juvatur ex iis quæ nono capite refert Esdras, Dei nempe nutu fuisse factum, ut permitteret Persarum Rex domus Dei solitudines exstrui; quod ad Urbis instaurationem pertinere vult, non Templi solius, cujus extructionem sexto Darii anno fuisse absolutam sextum Esdræ caput ostendit. Certe precatione hac noni capitis, non res tantum quæ temporibus iis, sed & quæ superioribus, sibi, suisve evenerunt, commemorare Esdras instituit: majorum videlicet suorum flagitia, Urbis excidium, Judæorum captivitatem, reditum, & Templi instaurationem. Adjicere poterat Petavius, quæ subnectit Esdras: *Et daret nobis sepem in Juda & Jerusalem:* nam dictione *sepis*, Ebraico *גָּרַר*, mœnia Urbis possunt intelligi. At longe frequentior ejus usus est ad significandam maceriam, infirmum nempe parietem, rudi & tumultuario opere fabricatum; quales erant illi domuncularum, quas Judæi reduces properanter videntur Hierosolymis exstruxisse. *גָּרַר*, etiam notat septa cratitia ovium. Qua significatione vocem adhibere potuit Esdras, nempe *רָאִתָּה גְּרָמָה*, præsertim Deum alloquens gentis suæ pastorem: ac si id vellet, dissipatas oves, Judæos nempe, jam à Deo pastore coactas, & ad pristinas caulas ac antiqua ovilia esse reductas. Sed hæc nihil ad mœnia Hierosolymorum, his temporibus disjecta etiamnum & diruta, & à Nehemia deinde excitata. Manifestissima rei probatio consistit in primo Nehemias capite, in quo de statu Hierosolymorum interrogatos à se Judæos quosdam narrat Nehemias id sibi responsum dedisse: *Muros Jerusalem dissipatus est, & portæ ejus combustæ sunt igni.* Quo cum ipse pervenisset, vidisse se ait, *Murum Jerusalem dissipatum, & portas ejus consumptas igni:* tum deinde Judæorum magistratus sic fuisse allocutum: *Vos nostris afflictionem in qua sumus, quia Jerusalem deserta est, & portæ ejus consumptæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Jerusalem.* Quæ cum à Judæis fieri accepisset Sanaballat, *Numquid ædificare poterunt,* inquit, *lapides de acervis pulveris, qui combusti sunt?* deinde hæc subjungit Nehemias: *Factum est autem cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Arabes, & Ammonite, & Azotii, quod obducta esset cicatrix muri Jerusalem, & quod cepissent interrupta concludi, irati sunt nimis.* His adjunge hoc Nehemias elogium ex libro Ecclesiastici: *Et Nehemias in memoria multi temporis, qui erexit nobis muros everfos, & stare fecit portas & seras, qui erexit domos nostras.* Ex quibus omni luce clarius est ad Nehemiam usque, & ad annum Artaxerxis vicessimum, disjecta penitus jacuisse Hierosolymorum mœnia, neque ante hunc diem esse resecta, *ὡς ἐν νεκροῦσφι οὖτον*, ut pote rei hujus potestate non facta, inquit Africanus: quod non ita profecto fuisset, si rei tam necessaria, tantisque votis à se expectandæ Judæi jus fasque habuissent. Nunc redeamus ad Scaligerum. Patet ex superioribus nullum anno secundo Darii de Urbe extruenda latum esse edictum, unde sequitur ab hoc anno capi non posse initium hebdomadam septuaginta, quæ juxta Daniele decurrerunt ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem. Demus tamen instaurationem Urbis his edictis fuisse permissam, negamus certe ducto calculo à septimo Artaxerxis anno, non congruere prædictionem Danielis cum eventibus rerum ab eodem notatis: quod Cappello utrique contra visum esse diximus. Artaxerxem dico, non Memoriosum, quod putat Scaliger, sed Longimanum, quem in Esdra significatum esse, ac Darium itidem Hystaspiden, non Nothum, adversus Scaligerum à Petavio valide demonstratum est. Quod autem causæ suæ præsidium collocat Scaliger in ultimo Zachariae

Dan. 9. 25.

Agg. 1. 4.

3. Esdr. 4. 43.

2. Esdr. 7. 6.

1. Esdr. 9. 9.

1. Esdr. 6. 15.

1. Esdr. 9. 9.

2. Esdr. 1. 3.

2. Esdr. 2. 13.

2. Esdr. 2. 17.

2. Esdr. 4. 2, 7.

Ecclesi. 49. 15.

African. apud Euseb. Dem. libr. 8.

Dan. 9. 25.

charia capite, & jejuniis quæ per septuaginta annos observata fuisse narrantur, solis argumentis disjecit Petavius, & nos quoque supra in Propositione quarta, cum de Aggæi & Zachariæ prophetis ageremus. Unde commoda quoque peti potest refponfio ad *ἰστορίαι* duas è quarto capite Esdræ depromptas, in quibus Reges Persarum recensentur hi, Cyrus, Darius, Assuerus, Artaxerxes, Darius cujus sexto anno absoluta est Templi instauratio, quemque ex proposita hac Regum serie non alium esse concludunt quam Nothum. Illic enim docuimus ex optimorum Chronologorum doctrina, Darium illum utrobique designatum, Hystaspiden esse, insertos vero Assuerum & Artaxerxem, vel Cambysem & Smerdin esse, vel Cambysem unicum & *πλουσίμω*, pro more à Regibus Persarum usurpato, nomina Xerxis & Artaxerxis asciscendi, postquam summa rerum tradita ipsis fuisset. Cassa quoque est ratio ex intervallo petita, quod Cyri edictum inter, & annum Darii secundum interjacet. Nec enim idcirco ad tabularia recurrere opus fuit, quod de facultate à Cyro concessa dubitaretur, sed ut facultatis hujus conditiones, ac cuncta item edicti, ad quod provocaverant Judæi, capita cognoscerentur, ad ejusque formam illud Darii conscriberetur. Quod haud fecius fuisset factum, si ante mensẽ vel annum edictum hoc tulisset Cyrus, quod ante octodecim annos latum fuisse dixi. Frustra ergo Dario Notho adscribuntur illa, quæ ad Hystaspiden egregie congruunt. Nihil vero ad rem faciunt *μακροβιότης* & *πλουσίμω* exempla à Scaligero, ipsiusque sequacibus collecta, ut mirum non esse probent, quod ex doctrina ipsorum consequitur, Zorobabilem & Jesum Josedeciden vitæ humanæ diuturnitatem excessisse, ut qui centum & quinquaginta annos vivendo superasse fatendi sint, si Scaligeri opinio admittatur. Ducentessimum vero annum attigerit, vel superaverit Esdras, si septimo anno Artaxerxis Memoriosi, ut putat, non Longimani, Babylone profectus sit; ut pote Saraia Pontifice natus, qui eodem anno quo Sedecias captus est, à Nabuchodonosore fuit interfectus. Minus id fortasse mirum esset in uno aliquo vel altero, cum vivaces & diuturnos homines identidem oriri sciamus; verum hos, quos dixi, coætaeos viros, eodem genere oriundos, ejusdem consilii ac negotii participes & socios, iisdem casibus exercitos, in iisdem locis moratos, velut de compacto in eandem ætatis longinquitatem conspirasse incredibile sane est. Quod cum subjicit Scaliger factum esse à Deo in eorum gratiam, quos populo suo & Ecclesiæ suæ præfecerat, & imaginariis miraculis causam suam fulcire conatur, tum vero maxime ejus infirmitatem prodit. Neque hos solum, quos dixi, tam diuturnos & vivaces facere cogitur Scaliger, sed illos etiam, quos his verbis compellere jubetur Aggæus: *Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris?* Cujus loci frivolum quoque expositionem affert Scaliger: nam perinde hoc esse putat, ac si dixisset Propheta: Si quis vestrum domum priorem olim vidisset, hanc illi minime æquiparandam esse fateretur. Sed vanitatem interpretationis hujus supra jam patefecimus. Adversatur insuper Scaligeri ratiocinium Judæorum verbis, qui secundo capite Johannis sic alloquuntur Christum: *Quadragesima & sex annis edificatum est Templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud?* nam à locatis sub Cyro Templi fundamentis, ad positum sexto anno Darii Nothi fastigium, anni interjacent centum & viginti. Apparet quoque vel maxime opinionis hujus absurditas, cum ad septuaginta hebdomadam partitionem confertur, quam exposui supra, quamque exposuisse, refutasse est; id quod à Petavio quoque factum abunde est.

XVIII. Tertiam proponemus Johannis Lucidi sententiam, qui ab anno vicefimo Artaxerxis Longimani ducto septuaginta hebdomadam initio, in quarto post Christi mortem anno exitum ipsarum constituit; mediumque inter extrema hæc intervallum annorum esse putat quadringentorum & nonaginta, sive hebdomadam septuaginta. Nulla certe convenientior loci hujus excogitari posset interpretatio, si mediorum annorum constaret ille, quem ponit Daniel, numerus. Nam rectissime positum initium est in vicefimo anno Artaxerxis Longimani, quo anno sine controversia de restituenda urbe Hierosolyma edictum latum est, rei que conficiendæ curam Nehemias suscepit, atque opus effectum dedit. Egregie quoque finem huic annorum curriculo præscripsit in anno quarto ab obitu Christi, juxta illud Danielis: *Confirmabis autem pactum multis hebdomada una, & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium.* Verum in mediis intervalli numerandis annis toto decennio aberrat Lucidus; tot enim ad explendas septuaginta hebdomadas defunt anni.

Hanc opinionem exagitant Pererius, & in omnem partem excutiens, omniaque effugia præcludens, hanc sibi ipse opponit exceptionem, non ab obitu Xerxis numerandum esse initium regni Artaxerxis, in cujus regni vicefimo caput septuaginta hebdomadam Lucidus posuit, sed à duodecimo circiter anno Xerxis, quo anno in regni